

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 4. julija 2013*

„Prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v državi članici — Člena 45 PDEU in 48 PDEU —
Nacionalna zakonodaja, ki ne določa pravice do prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih
prispevkov, plačanih nacionalni socialnovarstveni ustanovi, na mednarodno organizacijo s sedežem
v drugi državi članici — Pravilo seštevanja“

V zadevi C-233/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo
Tribunale di La Spezia (Italija) z odločbo z dne 16. aprila 2012, ki je prispela na Sodišče 14. maja 2012,
v postopku

Simone Gardella

proti

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, A. Rosas, E. Juhász (poročevalec), D. Šváby in C. Vajda,
sodniki,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. aprila 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za S. Gardella T. Truppa, R. Ciancaglini in M. Rossi, odvetniki,
- za Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) A. Sgroi, odvetnik,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. De Socio, avvocato dello Stato,
- za češko vlado M. Smolek, agent,
- za nemško vlado T. Henze in J. Möller, agenta,
- za Evropsko komisijo C. Cattabriga in V. Kreuschitz, agenta,

* Jezik postopka: italijanščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 20 PDEU, 45 PDEU, 48 PDEU in od 145 PDEU do 147 PDEU ter člena 15 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med S. Gardello, ki je zaposlen na Evropskem patentnem uradu (EPU) v Münchnu (Nemčija), in Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (nacionalni zavod za socialno varnost), ker je ta zavrnil prenos kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki jih je S. Gardella pridobil v obdobju zaposlitve v Italiji, v socialnovarstveno shemo EPU.

Pravni okvir

Ureditev Unije

- 3 Člen 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije iz Uredbe Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti in o posebnih ukrepih, ki se začasno uporabljajo tudi za uradnike, zaposlene na Komisiji (ESPJ, EGS, Euratom) (UL L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 130, v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določa:

„Uradnik, ki začne delati v Skupnostih po tem, ko:

- je prenehal delati v državni upravi ali v nacionalni ali mednarodni organizaciji; ali
- je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba,

ima po tem, ko se zaposli, vendar preden izpolni pogoje za plačilo starostne pokojnine v smislu člena 77 Kadrovskih predpisov, pravico Skupnostim plačati na dejanski datum prenosa ažurirano kapitalizirano vrednost pokojninskih pravic, pridobljenih na podlagi takega dela ali dejavnosti.

V takem primeru institucija, v kateri je uradnik zaposlen, ob upoštevanju njegove osnovne plače, starosti in deviznega tečaja na dan, ko se za prenos zaprosi, s pomočjo splošnih izvedbenih določb določi število let pokojninske dobe, ki se mu za prejšnje zaposlitve priznajo v novem pokojninskem zavarovanju na podlagi prenesenega kapitalskega zneska, po odbitku zneska povečanja vrednosti kapitala med datumom, ko se za prenos zaprosi, in dejanskim datumom prenosa.

Uradniki lahko tako ureditev uporabijo samo enkrat za vsako državo članico in zadevni pokojninski sklad.“

- 4 Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), ki je nasledila Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35), kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila

spremenjena z Uredbo (ES) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 (UL L 392, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), vsebuje določbe v zvezi z usklajevanjem sistemov socialne varnosti v Evropski uniji.

- 5 Člen 2 Uredbe št. 883/2004, naslovljen „Osebna veljavnost“, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo v državi članici, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ter za njihove družinske člane in preživele osebe.“

- 6 Člen 3 Uredbe, naslovljen „Stvarna veljavnost“, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

[...]

dajatve za starost;

[...]“

- 7 Člen 6 Uredbe št. 883/2004, naslovljen „Seštevanje dob“, določa:

„Razen če v tej uredbi ni določeno drugače, pristojni nosilec države članice, po zakonodaji katere so:

- pridobitev, ohranitev, trajanje ali ponovna pridobitev pravice do dajatev,
- zajetje v zakonodaji, ali
- dostop do ali izvzetje iz obveznega zavarovanja, prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja ali prostovoljnega zavarovanja,

pogojeni z dopolnitvijo zavarovalnih dob, dob zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, v potrebni meri upošteva zavarovalne dobe, dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji katere koli druge države članice, kakor da bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.“

- 8 Člen 52 navedene uredbe, naslovljen „Dodelitev dajatev“, v odstavku 1 določa:

„Pristojni nosilec izračuna znesek dajatve, ki bi ga bilo treba izplačati:

- (a) po zakonodaji, ki jo uporablja, samo kadar so pogoji za upravičenost do dajatev izpolnjeni izključno po nacionalni zakonodaji (neodvisna dajatev);
- (b) z izračunom teoretičnega zneska in nato dejanskega zneska (sorazmerna dajatev) na naslednji način:
 - (i) teoretični znesek dajatve je enak dajatvi, ki bi jo oseba lahko zahtevala, če bi bile vse zavarovalne dobe in/ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodajah drugih držav članic, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja, na dan dodelitve dajatve. Če po tej zakonodaji znesek ni odvisen od trajanja dopolnjenih dob, se ta znesek šteje za teoretični znesek;
 - (ii) pristojni nosilec nato določi dejanski znesek sorazmerne dajatve na podlagi teoretičnega zneska v sorazmerju med trajanjem dob, dopolnjenih pred nastopom zavarovalnega primera po zakonodaji, ki jo uporablja, in med skupnim trajanjem dob, dopolnjenih po zakonodajah vseh zadevnih držav članic pred nastopom zavarovalnega primera.“

Upoštevna zakonodaja EPU

- 9 EPU je mednarodna organizacija, ki je bila ustanovljena s Konvencijo o podeljevanju evropskih patentov, podpisano 5. oktobra 1973 v Münchnu, in ima sedež v tem mestu.
- 10 EPU ima svojo pokojninsko shemo, ki se razlikuje od pokojninskih shem držav članic in pokojninske sheme Unije.
- 11 V skladu s členom 12 Pravilnika Evropskega patentnega urada o pokojninah, ki ga je sprejel njegov upravni svet na podlagi člena 33 navedene konvencije, ima osebe EPU pravico do prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, pridobljenih prej pri drugih pokojninskih shemah, če zadevne sheme to omogočajo. Kadar je tako, EPU v skladu s svojimi pravili določi število let pokojninske dobe, dopolnjene v okviru prvotne sheme, ki je lahko priznано v korist zadevne osebe, in starostno pokojnino, ki ji pripada.
- 12 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da pravilnik Evropskega patentnega urada o pokojninah nasprotno ne določa seštevanja zavarovalnih dob, to je možnosti seštevanja pokojninske dobe pri EPU s pravicami, pridobljenimi v okviru drugih pokojninskih shem.

Italijanska zakonodaja

- 13 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je v Italiji prenos ali združevanje pokojninskih pravic, kakor je določeno z zakonom št. 29 o združitvi zavarovalnih dob delavcev v okviru pokojninskega zavarovanja (legge n. 29 – Ricongiunzione dei periodi assicurativi dei lavoratori ai fini previdenziali) z dne 7. februarja 1979 (GURI št. 40, 9. 2. 1979), kakor je bil pozneje spremenjen, pridržano delavcem v javnem sektorju ali zasebnem sektorju, ki so bili obvezno pokojninsko zavarovani pri institucijah, skladih in nacionalnih pokojninskih shemah. Prenos je odplačen in je v breme zainteresirane osebe.
- 14 Predložitveno sodišče tudi navaja, da so na podlagi Kadrovskih predpisov za uradnike in druge uslužbence Unije ter posebnih predpisov uslužbenci Evropskega univerzitetnega inštituta in Evropske investicijske banke upravičeni do tega mehanizma prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki so jih prej pridobili na ozemlju Italijanske republike.
- 15 Uslužbenci EPU pa so iz tega mehanizma izključeni, ker ni sporazuma med EPU in Italijansko republiko, ki bi omogočal prenos kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki so jih pridobili delavci, zavarovani pri INPS, na to mednarodno organizacijo.
- 16 Glede seštevanja zavarovalnih dob iz podatkov, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, izhaja, da ta mehanizem na podlagi Uredbe št. 883/2004 načeloma deluje v korist vseh zaposlenih in samozaposlenih oseb ter oseb, ki opravljajo svobodni poklic. Ne uporablja pa se za zaposlene v EPU, ki jih kot uslužbence mednarodne organizacije v skladu s členom 2 Uredbe št. 883/2004 ni mogoče šteti za osebe, za katere „velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic“.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 17 S. Gardella je italijanski državljan in je od 1. maja 2002 zaposlen pri EPU.
- 18 Pred to zaposlitvijo je bil od 21. decembra 1992 do 30. aprila 2002 zaposlen v Italiji. Vplačal je 485 tedenskih pokojninskih prispevkov, kar ustreza 9 letom in 17 tednom.
- 19 S. Gardella je 15. septembra 2008 pri INPS vložil zahtevek za prenos kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki jih je pridobil v tem obdobju, v socialnovarstveno shemo EPU.

- 20 INPS je ta zahtevek zavrnil, pri čemer se je skliceval na to, da v Italiji ni predpisov, ki bi omogočali zahtevani prenos.
- 21 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je zato zoper zavrnilno odločbo INPS vložila tožbo pri Tribunale di La Spezia.
- 22 Navedeno sodišče je presodilo, da neobstoj pravil, ki omogočajo prenos kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, prej pridobljenih v Italiji, na EPU, v italijanskem pravnem redu in neobstoj določb, ki bi omogočale seštevane zavarovalnih dob pred zaposlitvijo, v pravilniku Evropskega patentnega urada o pokojninah pomeni oviranje prostega gibanja delavcev v Uniji. To, da ni mogoče za pokojnino uveljavljati plačanih prispevkov in pokojninske dobe pred zaposlitvijo na EPU, naj bi namreč delavce, ki so pridobili pokojninske pravice v Italiji, odvrčalo od zaposlitve na EPU. Tak položaj naj bi pomenil očitno kršitev pravic, ki so državljanom Unije zagotovljene s členi 20 PDEU, 45 PDEU in 48 PDEU, ter naj ne bi bil v skladu s členi od 145 PDEU do 147 PDEU in s členom 15 Listine.
- 23 Glede na te ugotovitve je Tribunale di La Spezia prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba člene 20 PDEU, 45 PDEU, 48 PDEU in od 145 PDEU do 147 PDEU ter člen 15 Listine [...] razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnemu predpisu ali nacionalni upravni praksi, ki delavcu države članice ne dovoljuje prenosa pokojninskih prispevkov, knjiženih v pokojninskem sistemu njegove države, v kateri je bil pred tem zavarovan, v pokojninski sistem mednarodne ustanove, ki je na ozemlju druge države [članice], v kateri je zaposlen in zavarovan?
 2. Ali je glede na zgoraj navedeno treba pravico do prenosa prispevkov omogočiti, čeprav ni posebnega sporazuma med državo članico, iz katere je delavec, ali njegovim pokojninskim zavodom na eni strani in mednarodno organizacijo na drugi strani?“

Vprašanji za predhodno odločanje

- 24 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člene 20 PDEU, 45 PDEU, 48 PDEU in od 145 PDEU do 147 PDEU ter člen 15 Listine razlagati tako, da nasprotujejo zakonodaji države članice, ki svojim državljanom, ki so zaposleni pri mednarodni organizaciji, kot je EPU, s sedežem na ozemlju druge države članice, ne omogoča prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki so jih prej pridobili na ozemlju svoje države članice, v pokojninsko shemo te organizacije ob neobstoju mednarodnega sporazuma med to državo članico in navedeno mednarodno organizacijo, ki bi omogočal tak prenos.
- 25 Na podlagi ustaljene sodne prakse za državljana Unije, ne glede na kraj bivanja in njegovo državljanstvo, ki uresničuje pravico do prostega gibanja delavcev in ki je opravljal poklicno dejavnost v državi članici, ki ni njegova država članica, velja člen 45 PDEU. Za državljana Unije, ki je zaposlen v državi članici, ki ni njegova država članica, in ki sprejme zaposlitev v mednarodni organizaciji, prav tako velja ta določba (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2006 v zadevi Öberg, C-185/04, ZOdl., str. I-1453, točki 11 in 12 ter navedena sodna praksa).
- 26 Če se zaposli v mednarodni organizaciji, namreč ne izgubi statusa delavca v smislu člena 45 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 1989 v združenih zadevah Echternach in Moritz, 389/87 in 390/87, Recueil, str. 723, točka 11).
- 27 Iz tega izhaja, da položaj S. Gardelle spada na področje uporabe člena 45 PDEU.

- 28 Pri preučitvi vprašanja, ali neobstoj pravice S. Gardelle, da prenese kapitalizirano vrednost pokojninskih pravic v pokojninski sistem EPU, lahko pomeni oviranje prostega gibanja delavcev v Uniji, je treba najprej ugotoviti, da možnosti, ki je na podlagi Kadrovskih predpisov določena za uradnike in druge uslužbenke institucij Unije, da v pokojninsko shemo Unije prenesejo kapitalizirano vrednost pokojninskih pravic iz naslova prejšnjih dejavnosti, ni mogoče razširiti na uradnike EPU niti na razmerja med državo članico in mednarodno organizacijo, kot je EPU.
- 29 EPU namreč ni institucija ali organ Unije, za katera se navedeni kadrovski predpisi uporabljajo.
- 30 Medtem ko so Kadrovski predpisi zavezujoči v vseh elementih in se neposredno uporabljajo v vseh državah članicah, pravilnik Evropskega patentnega urada o pokojninah, ker ni pravni akt Unije, ne more na podlagi prava Unije ustvarjati takih učinkov v državah članicah. Poleg tega ta pravilnik postavlja pogoj za prenos kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki je dovoljenje organa, ki upravlja pokojninsko shemo, pri kateri je bil zadevni uradnik zavarovan.
- 31 Poleg tega je EPU mednarodna organizacija, ki je urejena z mednarodnim pravom.
- 32 Tako je položaj S. Gardelle treba presoati tako, da se primerja s položajem državljanov, ki uresničujejo pravico do prostega gibanja v Uniji z opravljanjem poklicne dejavnosti pri delodajalcih, ki niso institucije Unije niti mednarodne organizacije, kot je EPU, in s položajem državljanov, ki so samozaposlene osebe. Take dejavnosti so daleč najštevilčnejše, pri katerih državljani uresničujejo to pravico.
- 33 Ugotoviti pa je treba, da glede usklajevanja sistemov socialne varnosti med državami članicami niti Pogodba DEU niti uredbi št. 1408/71 in 883/2004 niso določale niti ne določajo pravil o prenosu kapitalizirane vrednosti že pridobljenih pokojninskih pravic, ampak temeljijo na načelu seštevanja dob, kot je to razvidno iz člena 48 PDEU, kakor se izvaja z navedenima uredbama.
- 34 Poudariti je treba, da člen 48 PDEU, na katerega se pred predložitvenim sodiščem v utemeljitev svojega zahtevka sklicuje tožeča stranka v postopku v glavni stvari in na katerega se nanašata tudi postavljeni vprašanja, določa, da Evropski parlament in Svet Evropske unije na področju socialne varnosti sprejmeta „takšne ukrepe [...], kakršni so potrebni za zagotovitev prostega gibanja delavcev“ zlasti z vzpostavitvijo ureditve, ki zaposlenim in samozaposlenim delavcem zagotavlja „seštevanje vseh dob, ki se upoštevajo po zakonodajah posameznih držav“. Taka ureditev seštevanja dob je bila uvedena z Uredbo št. 1408/71 in pozneje z Uredbo št. 883/2004.
- 35 Tako iz člena 45 PDEU v povezavi s členom 48 PDEU ne izhaja obveznost za državo članico, da določi možnost za uradnika mednarodne organizacije, kot je EPU, da prenese kapitalizirano vrednost prej pridobljenih pokojninskih pravic, v pokojninsko shemo te mednarodne organizacije, niti obveznost sklenitve mednarodnega sporazuma v zvezi s tem.
- 36 Zato neobstoja take možnosti za uradnike mednarodne organizacije, kot je EPU, ni mogoče šteti za oviro prostega gibanja delavcev v smislu člena 45 PDEU.
- 37 Glede drugih členov Pogodbe in Listine, ki so navedeni v postavljenih vprašanjih, je treba ugotoviti naslednje.
- 38 V skladu z ustaljeno sodno prakso je člen 20 PDEU, ki na splošno določa pravico vsakega državljana Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, v zvezi s prostim gibanjem delavcev posebej izražen v členu 45 PDEU (glej sodbo z dne 1. oktobra 2009 v zadevi Leyman, C-3/08, ZOdl., str. I-9085, točka 20 in navedena sodna praksa).

- 39 Glede člena 15(2) Listine je treba opozoriti na njen člen 52(2), ki določa, da se pravice, ki jih priznava ta listina in jih urejajo določbe Pogodb, uresničujejo v skladu s pogoji in v mejah, opredeljenih v teh pogodbah. Tako je v primeru člena 15(2) Listine, ki med drugim določa, kot to potrjujejo pojasnila k tej določbi, prosto gibanje delavcev, zagotovljeno s členom 45 PDEU.
- 40 Členi od 145 PDEU do 147 PDEU določajo cilje in splošne ukrepe politike zaposlovanja v Uniji. Na pravico, ki jo zahteva tožeča stranka v postopku v glavni stvari, ali obveznost države članice zagotoviti tako pravico iz teh določb ni mogoče sklepati.
- 41 Zato za odgovor na postavljeni vprašanji zadostuje preučitev členov 45 PDEU in 48 PDEU.
- 42 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari trdi, da v primeru zavrnitve njenega zahtevka pred predložitvenim sodiščem obstaja nevarnost, da bo izgubila svoje pridobljene pokojninske pravice, ker, EPU na eni strani ne uporablja mehanizma seštevanja dob, njena delovna doba ali prispevki v Italiji pa na drugi strani ne zadostujejo za minimalno dobo, ki se v nacionalni zakonodaji zahteva za pridobitev pravice do pokojnine.
- 43 INPS to trditev prereka, vendar na obravnavi take možnosti ni mogel izključiti.
- 44 Res je, da člen 48 PDEU določa vzpostavitev ureditve, ki delavcem migrantom omogoča seštevanje dob, „ki se upoštevajo po zakonodajah posameznih držav“, in da člen 18 Uredbe št. 1408/71 tako kot pozneje člen 6 Uredbe št. 883/2004 določa seštevanje vseh dob, „dopolnjenih po zakonodaji katere koli druge države članice“, to pa so določbe, ki ne vključujejo obdobj, ki se nanašajo na zaposlitev pri EPU.
- 45 Vendar bi v primeru, v katerem mehanizma prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, pridobljenih prej v državi članici, v pokojninsko shemo novega delodajalca v drugi državi članici ni mogoče uporabiti, to, da delavcu ni omogočena pravica do seštevanja dob, dopolnjenih po zakonodaji več držav članic, ki je pravica, ki jo imajo na splošno v primeru zaposlitve vsi delavci pri vseh delodajalcih v državi članici, razen mednarodnih organizacijah, kot je EPU, načeloma pomenilo oviro za prosto gibanje delavcev v smislu člena 45 PDEU.
- 46 Zaradi take ureditve za osebe, ki so uresničile pravico do prostega gibanja in katerih delovna ali zavarovalna doba ne dosega minimalne dobe, določene z nacionalno zakonodajo za pridobitev pravice do pokojnine, obstaja nevarnost, da izgubijo možnost prejemanja starostne pokojnine, do katere bi imele pravico, če ne bi sprejele zaposlitve v drugi državi članici pri mednarodni organizaciji, in zato lahko ovira uresničevanje pravice do prostega gibanja.
- 47 INPS na obravnavi ni navedel razlogov v splošnem interesu, ki bi lahko upravičili tako oviranje prostega gibanja.
- 48 Zato delavec, kot je S. Gardella, ki je dosegel upokojitveno starost, lahko za pridobitev pravice do starostne pokojnine zahteva, da se seštejejo vse dobe zaposlitve v Italiji in pri EPU.
- 49 Glede na navedeno je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da se morata člena 45 PDEU in 48 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, ki svojim državljanom, ki so zaposleni pri mednarodni organizaciji, kot je EPU, s sedežem na ozemlju druge države članice, ne omogoča prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki so jih pridobili prej na ozemlju svoje države članice, v pokojninsko shemo te organizacije ob neobstoju sporazuma med to državo članico in navedeno mednarodno organizacijo, ki bi omogočal možnost takega prenosa. Če pa mehanizma prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, pridobljenih prej v državi članici, v pokojninsko shemo novega delodajalca v drugi državi članici ni mogoče uporabiti, je treba člen 45 PDEU razlagati

tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki za pridobitev pravice do starostne pokojnine ne omogoča upoštevanja dobe zaposlitve, ki jo je državljani Unije dopolnil pri mednarodni organizaciji, kot je EPU, s sedežem na ozemlju druge države članice.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člena 45 PDEU in 48 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, ki svojim državljanom, ki so zaposleni pri mednarodni organizaciji, kot je Evropski patentni urad, s sedežem na ozemlju druge države članice, ne omogoča prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, ki so jih pridobili prej na ozemlju svoje države članice, v pokojninsko shemo te organizacije ob neobstoju sporazuma med to državo članico in navedeno mednarodno organizacijo, ki bi omogočal možnost takega prenosa.

Če mehanizma prenosa kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, pridobljenih prej v državi članici, v pokojninsko shemo novega delodajalca v drugi državi članici ni mogoče uporabiti, je treba člen 45 PDEU razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki za pridobitev pravice do starostne pokojnine ne omogoča upoštevanja dobe zaposlitve, ki jo je državljani Evropske unije dopolnil pri mednarodni organizaciji, kot je Evropski patentni urad.

Podpisi